"תארזו מזוודות ולכו לאירופה כי נבוא לטבוח בכם שוב ושוב"

written by מאיר בן שבת | 08.10.2026

מתקפת 7 באוקטובר סיפקה לפלסטינים מה שלא היה להם קודם: תחושת מסוגלות | כל עוד יאמינו שזה אפשרי, הם לא יפסיקו לחלום על כך ולהתכונן לרגע המתאים | לכן ישראל חייבת להשיג את כל המטרות שהגדירה לעצמה.

אחרי 7 באוקטובר: ישראל מפוכחת ונחושה 🇮🇱 לא מוכת טראומה

written by דוד מ' וינברג | 08.10.2026

הגבורה שהפגינו הישראלים בשמי סעודיה היא מטפורה לשלוש שנות מלחמה. אנו בוגרים וחסונים 🇮🇱 לא תשושים, משותקים או מבולבלים. רוחנו הפטריוטית התחדשה, ואנו נחושים להביס את כל אויבינו ולבנות מחדש את ארצנו.

סקר מכון משגב: רוב בציבור היהודי לא מאמין שתכנית טראמפ תוביל לפירוק חמאס

written by מכון משגב | 08.10.2026

הציבור היהודי חצוי בשאלה אם כדאי לחדש את ההתיישבות הישראלית ברצועה, ומעדיף פתרונות כגון המשך הלחימה והקמת ממשל צבאי זמני עד להשגת המטרות בעזה.

לא להוריד את הרגל מדוושת הסיכול

written by מאיר בן שבת | 08.10.2026
בעזה ובלבנון נאלצת ישראל לשחק את המשחק הדיפלומטי שוושינגטון מובילה כדי להמשיך לזכות בתמיכתה וכדי לא להצטייר כסרבנית | אסור להכניס למשחק הזה את חופש הפעולה, ויש להשמיד תשתיות טרור ומחבלים באשר הם.

הצבת תנאים לכוח השיטור החדש בעזה

written by ד"ר עדי שורץ | 08.10.2026
סינון ביטחוני אינו מספיק: כוח השיטור החדש חייב לבטא התנתקות אמיתית מתפיסת הפליטות הנצחית ומהמשך הסכסוך.

זירת עזה צריכה להישאר פתוחה עד שכל המטרות יושגו

written by מאיר בן שבת | 08.10.2026
הודעת חמאס על נכונותו להעביר את השלטון האזרחי היא צעד בלתי נמנע מבחינתו כדי לקדם סיוע ושיקום אזרחי, אך אין בו ויתור על כוחו הצבאי ועל מוקדי השפעה רבים שלו על האוכלוסייה | זירת עזה צריכה להישאר פתוחה עד שישראל תשיג את כל המטרות שהגדירה לגביה.

מתקפת 7 באוקטובר – לא רק מי יחקור, אלא איך יחקור

written by ד"ר רפאל ביטון | 08.10.2026

יותר מאשר לחפש אחריות ואשמה, חשוב להבין לעומק את הכשל, להפיק לקחים ולמנוע את האסון הבא.

איך לטפל בעזה בלי להסיט את הקשב מאיראן

written by מאיר בן שבת | 08.10.2026

השמדת אתר ייצור אמצעי הלחימה בצפון הרצועה חושפת את קצב השיקום הצבאי של חמאס והג'יהאד האסלאמי – בישראל מזהירים: ארגוני הטרור מנצלים את הפסקת האש והסטת תשומת הלב לזירות אחרות כדי להתבסס מחדש.

תפיסת ביטחון חדשה לישראל

written by פרופ' אביתר מתניה | 08.10.2026

לקריאת המאמר במלואו

מאמר זה מתמודד עם השאלה מהי תפיסת הביטחון המתאימה למדינת ישראל בעת הזו, כאשר היא נכנסת לרבע־המאה הרביעי של קיומה ובייחוד לנוכח מאורעות ה־7 באוקטובר 2023

והמלחמה המורכבת והרב־זירתית שפרצה לאחריהם ועודנה מתחוללת. המאמר מבקש לענות על שאלה זו מ"מרומי ההר" – דהיינו במבט־על מקיף ולא בהקשר ספציפי של זירה מסוימת ומצבה העכשווי. כדי להתמודד עם אתגר זה, נוקט המאמר מתודולוגיה היורדת לשורשי התפיסה ההיסטורית (המוכרת כתפיסת "שלוש הרגליים", תפיסה שעודנה מושלת בכיפה), הנחות היסוד שלה והסביבה האסטרטגית שלפיה עוצבה, ובוחן אילו מהן קיימות כיום ואם ואילו שינויים חלו בהן, ובהתאם יוצר תפיסה חדשה, בבחינת "טאבולה ראסה", המתאימה להנחות היסוד התקֵפות כיום ולסביבה האסטרטגית הנוכחית.

תפיסת הביטחון החדשה המוצעת כאן שונה מהתפיסה ההיסטורית ומן הנדבכים שנבנו על גבה במהלך השנים במספר היבטים. ראשית, התפיסה מורכבת מעשרה עקרונות יסוד, המחולקים לשתי קבוצות: חמישה עקרונות יסוד רעיוניים וחמישה עקרונות יסוד לבניין כוח אסטרטגי. שתי הקבוצות משלימות זו את זו והעקרונות השונים מתפקדים בהדדיות – ויחד הם בונים תפיסה חדשה ועדכנית. שנית, מוצעים דגשים שונים במימוש התפיסה בהתאם לזירות שונות, להוציא מתפיסה גנרית אחת כמקובל, כלומר כזו שאינה מבדילה עקרונית בין הזירות משום שפותחה בעיקרה למדינות אויב סמוכות גבול. היבט שלישי המייחד את ההצעה הוא התייחסות לסביבה האסטרטגית הטכנולוגית הגלובלית המשנה סדרי עולם ביחסים הבינלאומיים, כמרכיב המשפיע על עצם תפיסת הביטחון ולא רק על יישומה. ולבסוף, התפיסה המוצעת מבוססת גם על החוזקות והעוצמות שפיתחה ישראל ברבות השנים ואשר מאפשרות לה לעבור מתפיסה מוטית איומים והפעלת כוח לתפיסה שממוקדת בהפעלת עוצמה בראייה אסטרטגית של התחרות האזורית ומקומה של ישראל במארג המורכב של המזה"ת.

חמשת עקרונות היסוד הרעיוניים המוצעים הם כדלהלן:

(1) מניעה של בניין כוח אסטרטגי אצל האויב, לנוכח השינויים בסביבה הטכנולוגית הגלובלית, המאפשרים לו בניין כוח בעל יכולת היזק גבוהה ביותר, שמוטב למנוע מראש, וזאת בכלים מגוונים – לא רק צבאיים אלא גם כלכליים ודיפלומטיים, ובהתאם למחיר המניעה לעומת תוחלת הנזק הצפוי.

(2) כפייה – כדילוג קבוע בין הרתעה ובין אכיפה "עצבנית" ובלתי פרופורציונית כפי שמאפשרות עוצמתה וחוזקותיה של ישראל ובדגש על התנועה המתמדת בין הרתעה לאכיפה.

(3) ניהול שיתופי פעולה ותחרות אזוריים בראייה סמי־מעצמתית, לנוכח העובדה שלישראל כיום ישנן עוצמות כלכליות, טכנולוגיות וצבאיות שלא היו לה בעבר והללו מאפשרות להמיר בעיות שנפתרות בדרך כלל בהפעלת כוח – בתחרות, בסכסוך, ובשת"פ מתוך עוצמה.

(4) עוצמה צבאית להכרעה מהירה מלווה ביכולת לנהל מלחמה **לאורך זמן** ולגבות מחיר כבד

מכל אויב בהתאם לאופיו.

(5) הישענות על ארה"ב – עקב הצורך במעצמה תומכת בעולם של מאבקי מעצמות ובריתות שישראל אינה חלק מהן.

לצד עקרונות אלו מוצעים חמישה עקרונות לבניין כוח אסטרטגי:

(6) המשכיות והתאמה של מודל השירות בדגש על שירות חובה ארוך ושירות מילואים לאימון, לחירום ולמלחמה בלבד – כדי להתאים את מרכיב המילואים לצורכי הצבא הגדלים ומנגד לחברה האזרחית ולכלכלה המפותחת.

(7) עצמאות חימושית – מרכיב חיוני בסביבה הגלובלית הנוכחית שבה המערב נרתע מעימותים ובמיוחד מעימותים התקפיים, לנוכח תהליכי הדה־לגיטימציה המתגברים שמהם סובלת ישראל וכדי להגדיל את חופש הפעולה שלה.

(8) עליונות טכנולוגית־מבצעית כמענה מיטבי לבניין כוח להכרעה, בהינתן הא־סימטריה הכמותית הקטסטרופלית של ישראל ביחס לאויביה; עליונות זו גם מאפשרת בניית עוצמה ותדמית לכפייה ולשיתוף פעולה אזורי, ובהיבט הרחב ביותר היא מרכיב חיוני ביציבה האסטרטגית של ישראל.

(9) יתירות אסטרטגית למערכות ולתשתיות מדינתיות וביטחוניות החיוניות בעת חירום; יתירות זו חשובה במיוחד למדינה קטנה כישראל שנעדרת עומק אסטרטגי, פיזי ותשתיתי.

(10) שרידות תשתיות קריטיות – מרכיב חיוני במיוחד למדינה קטנה התלויה במעט תשתיות, המרוכזות באזור לא גדול; שרידות זו היא אבן יסוד ביכולתה של המדינה להתנהל בחירום.

לקריאת המאמר במלואו

הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.

בין מימוש מלא לקיפאון מסוכן: על רקע **תכנית טראמפ ? 3 תרחישים אפשריים לעתיד עזה**

written by פרופ׳ קובי מיכאל | 08.10.2026

הפסקת האש ברצועה הובילה לשחרור רוב החטופים והיא בחזקת הישג משמעותי ? תוכנית 20 הנקודות של טראמפ מותירה יותר מחצי משטח הרצועה בידי צה״ל, מחייבת את פירוק חמאס מנשקו, פירוז הרצועה וממשת טכנוקרטים בגיבוי כוח בינלאומי ? המשמעויות, התרחישים האפשריים והמשימה המשותפת של ארה״ב וישראל.